

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 51. Privata Chevalierii colloquia cum quibusdam Cardinalibus a Papa deputatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

§. LI.

Sæc. XVIII.
A. C. 1716.*Privata Chevalierii colloquia cum quibusdam Cardinalibus a Papa deputatis.*

Cum interim Pontifex circa concordie media sibi a Cardinalibus proposita serio deliberaret, Tremollius Cardinalis nullum non movit lapidem, ut una saltem vice Chevallierium audiri a Papa impetraret: Ast Pontifex hanc concessionem minime necessariam esse, constanter reposuit, importunis tamen Tremollii precibus expugnatus, tandem indulgit, ut suo nomine Cardinales Ferrarius & Tolomeus cum hoc Abbate conferre, & de rebus cum eo agitatis referre possent. Frequens ac diuturnum erat inter eos colloquium, & Chevallierus difficultates contra Bullam motas toto ardore urgebat, vicissim vero Cardinales ex Cl. damnatis Propositionibus, quamlibet sigillatim examinantes, cunctas jure proscriptas esse comprobarunt. Instatit vero vehementius Abbas, ut Constitutionem relative acceptare, Episcopis oppositibus concederetur, & quamvis Pontificem nunquam id permitturum sciret, uberrimo tamen verborum apparatu suam petitionem æquitati esse omnino consonam

*Lafiteaus
Hist. l. 3.
pag. 239.
Catechif.
Hist. de
Fouquov.
les Gazet.
du Paris.*

Hist. Eccles. Tom. LXIX.

R sonam

Sæc. XVIII sonam demonstrare nitebatur, eoquod
 A.C. 1716. etiam Cleri Gallicani Conventus Anno
 1714. hanc Constitutionem non aliter quam *relative* ad suam Instructionem
 Pastoralem recepisset, id vero inde patere ajebat, eoquod Episcopi acceptantes non ipsius Conventus actis, sed eorum Instructioni sua nomina appropinquassent: Ast Cardinales eidem opponebant, quod in Cleri Gallicani Conventibus moris sit, ut Episcopi sua decreta ad calcem omnium actorum subscribant, & quod quadraginta Episcopi Constitutionem, antequam instructio Pastoralis fuerit concepta, jam pure & simpliciter acceptarint, potius permittere voluerint, ut opposcentes se ab eorum conventu segregarent, quam ut in ejusmodi *relative* acceptationem consentirent. Tandem vero hi Cardinales ex Abbate sciscitabantur, utrum Noallius Constitutionem acceptaturus esset, si ei *relative* acceptatio indulgeretur: Abbate igitur fidem & vitam suam oppignorante Cardinales regesserunt, si ergo Noallius nil nisi *relative* acceptationem expetit, & juxta Te, quadraginta Præsulorum acceptatio fuit *relative*, Constitutionem eo modo, quo Præsules, recipere poterit. Tum vero Abbati vox faucibus hæsit, & quod

vertat

vertat, nescius, conditionatam, & re-
 strictivam approbationem permitti pe-
 tiit, cum autem ejusmodi acceptatio-
 nis vestigium nec in Gallicani Cleri ac-
 ceptatione, nec conditionatæ acceptatio-
 nis umbram in prætenfa relatione depre-
 henderet, receptui canere cogebatur.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1715.

§. LII.

Horum colloquiorum exitus.

Priusquam hæc colloquia finirentur, *Lafitean l.c.*
 Cardinalis Ferrarius mortalitatem *pag. 219.*
 exiit, & summus Pontifex Tolomeo
 Cardinali præcepit, ne ultra cum Ab-
 bate Chevaliero conferret; eo quod hæc
 colloquia, quamvis jam per longius
 tempus habita essent, nullam optati
 successus spem reliquam facerent, &
 aliunde Chevalierus, etsi malignis ar-
 tibus uteretur, ad tantas tamen re-
 ductus esset angustias, ut a sua peti-
 tione ignominiose desistere coactus fuis-
 set: Insuper nuntiatum erat Pontifici,
 quod hic idem Abbas Romam duntaxat
 venisset, ut totidem evomeret calumnias
 contra Bullam, quot Pontifex contra
 Cl. Quesnelli Propositiones vibrasset
 censuras, & Romæ cum Quesnelli fau-
 toribus clandestina, crebraque haberet
 conventicula, in quibus Bullam longe
 atrocioribus contumeliis, ludibriis,
 R 2 pro-